

Landskap: *Östergötland* Upptecknat av *Sven Niljeblad*
 Härad: *Vjolkra P.* Adress: _____
 Socken: *Norvelösa* Berättat av: _____
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

<i>Lagesmannen Karl Gint. Karlsson.</i>	<i>1.</i>
<i>Påsk fattige kunde gick o teygde</i>	<i>1.</i>
<i>Tringstörred.</i>	<i>2.</i>
<i>Midsommarstång</i>	<i>2.</i>
<i>Pigan som trampade på brödet</i>	<i>4-5</i>
<i>Midsommarvagnen</i>	<i>5.</i>
<i>Maj i majred. (åta kräftor?)</i>	<i>6.</i>
<i>Slå älgarna (ta hareu).</i>	<i>7-8.</i>
<i>Julbak (götta kaka till värbuket)</i>	<i>8.</i>
<i>Julgrön beruua hela vatten.</i>	<i>9.</i>
<i>Pigan som kom på de dödas julotta.</i>	<i>9.</i>

Skriv endast på denna sida!

Tomtepubbar	9
Orins jakt gick i Lyaskogen	10
Mais, trane och förde ljus i säng	11
Enria	11
Julew. (buck ö seder)	12-15
Klockan 12. julnatten, de dödas julotta	15
Regeringen i staden julhelgen	15-16
Trettondagen	16
Tjugonde	16
Veckofredagen	16
Påsk	17
Tjuga påskägg	17
De röda dansar.	18
Kungfredagen	18
Kladda kungstbröd	18
Midson marktills	19
Midsummerjätt	20

Skriv endast på denna sida!

källorickning

Litta på jordfaster sten, se sin teckning.
 Bröllop (peder ö bruk) 21. 20.
 Visa. 22. - 28

1553.

Chs. Sid 1-28 attributionen und. acc.-nr 1946, sid 6-31.

Normativa i: Ölriggöthund.

högsta hdt

fr. av händigt?

Ölriggöthund
högsta hdt
Normativa i:

högsta hdt

sid 2 och 18

(255)

Yngel Gustaf Johanson, född i

Norralåsa 1870, Norralåsa:

Norralåsa 1870, Norralåsa:
Jag är uppfödd här i socknen (Stäm-
lösan) och har varit här mest hela tiden. Jag
kunde, till jag var 22 år, i Norralåsa en socken
i Söderman, till jag var 37 år.

På den tiden var det mycket barn,
som gick och liggde. De kom och om. Sam-
liga gick och till den sängen i nekran. Där-
om kom barnen i Alder gick varje nede,
än det kom ändå varit ifrån stället
och gick i den rät socknen. — Alla
vill pracka. De de gick och till ågg,
var det något helt annat. De skulle
och han sa, som var fallis och till
Alla var ågg. De skulle stanna

gilde de en ou p' autres l'ou. de p'ing
 mes en m'ou, me l'ou, m'ou m'ou m'ou
 den. - ou de m'ou en m'ou p'ou
 gaud p'ou l'ou. m'ou m'ou p'ou de
 ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.

Id p'ingten l'ou de p'ingten!

de m'ou l'ou m'ou l'ou l'ou.
 de l'ou m'ou l'ou l'ou l'ou.
 m'ou. de m'ou l'ou l'ou, m'ou
 l'ou m'ou l'ou l'ou l'ou l'ou
 ou l'ou l'ou p'ou l'ou l'ou. m'ou
 de l'ou l'ou m'ou m'ou l'ou.

9 Gauden ou l'ou l'ou l'ou l'ou
 l'ou de l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.
 l'ou m'ou l'ou l'ou l'ou l'ou. m'ou
 l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.
 ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.
 ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.
 l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.
 l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou l'ou.

nen ju^o de stenen. Det var hvar ju^o bergsallare,
som de reste stänger. Skidskare stänger ju^o kuskur

var lang, lang, lang. Den var
långst an de längste flögstäng an
for riden. Det var först med hvar-
an ju^o den, som hängde i anslut-
ning stängen. Det var många pa-
dans husar, inget kastant an-
tal. De var som ryttar och stö-
ra med melis. Det var ut
mellan dem kruskinnerna som
hvar hade ju^o den i togen
var en lite flögga av tre eller
fyra. De varade mest på hvar
och med och varit av hvar-
an. Hvaran. Eller hvaran-
ne var stöda an stäng och
skinnar. Dessa ögskat hade
man inte i, den stod uppe

en porten der, om under de tide danse de
 musikene i lokalet. De hade tillt men
 juisset de lokaler. — I a midsumeraften
 i skoven skulde stangen sees. Musikene
 kom fra hele Thakten om Agilte thi et
 kella den i eftermiddag. Ia juist de ma-
 gyt thi Thakten. Men stangen sees, det
 de. Iden danse de omkring stangen.
 De hængte ihop i en ring. Det i koma
 i narander. Iden gyt de thi lokalet, de
 de hade apelmus. Da danse de hel
 nattem. De gyt mig tillt mig med danse-
 ne. Men den musen i juist. Men det var
 en lang mig, men de danse gytiga. Den
 men de natligt naden. De hade spist mi-
 den om en friga, men var de fælt lort.
 fælt. Det var en lang mig, lokalet
 hade seet om hantat bud. Iden
 men thi et stalle, der
 det fælt i, et, det fælt i, gyt,
 i det her kunde seer.

De lode hon at troldkæmpe i en nat om
 opreke Klein søn i den. Se, hon hader
 sin søn i sig, og den lille hon vil
 smide ned. Men som hon hader i trold,
 så gik hun. Den trold i sig, ma
 det kom sin søn at se, men som
 gik, den trold trold hene. —
 min, men hun stod og gik den
 ned i gaden og at for trold og at de
 ifra sig. — Men det var i sig
 og var at hene, og som hun trold.
 og, og det var en trold og at trold
 i trold.

De tog sig søn om aften og midt
 om i den tid, de trold sig at de
 dage efter midt aften. Den trold,
 og sig. Den trold sig at de
 dage efter midt aften. Den trold
 sig i trold. De og det var
 den trold. Den trold sig at de trold.

p. 10.
(10.4.)

Tunt may hode de mayeld. Det na fust
 may pu skatten. Sku kan de gnu det na na
 velst en vacker skat mid fust may. An
 fust may a pu en skat, dea de gnu det
 pu klypskatten. eller s' maste de gnu
 det pu fust maykatten, annas na li
 may mayel. Det na fustun de
 annale. De hode sedan tinnestungen
 pu annan hode pu. De elade pu en
~~stett~~ hode, an mit pu hoden
 anellan fustunna pu hoden vete de
 a lang stang, nuan de tustade pu.
 De hode naa naa may stanga, naa
 det naa may maktvildigt naa, an
 de vete pu may hode naa a hodely.
 i torya eller a. - } 7 nuan a for-
 ata may, an hoden, an na hodely
 an det hode slagt may may, an hodely
 vete. De at klypskatten. - Ungerne
 skulle skide may i hena, i de hena.

de sta sig sen. De gitt ihop p' en rindhitt
ställe i Skop. De tog en gammal stuga, som
stog ledig. Dags framme skulle de en hals-
tåg ägg till frukt mig. Det var naturstyg brunn-
nen var en skada vid den stenen, ställe de
skades na. Men det var stora drängarna, den
frit, inte ingarna. Det var husbondskapet,
den som den det. Men ingarna skulle det.
2. Hvarna med p' skadest. Gårde
gittes Delle Präst, som prestade frit, han
skades lit. Han gitt gäst och kock med sin
frit.

Men ställe de skadet, var
det var dags ja. De gitt de mig det lottare.
— Det var som gittes de. Men för
det, de dag dagga. Men nu det ingen dags
skara. Men det var var för ut de lag för
länge. För dagga fram mig, bara de
prestade sig.

8
8
Māi de nlog de nlog āngārens, van der
manga, van nlog, kende en tie nlogden.
Māi de van tui nlogten en āngā, kende de, en
de tui kenden. De nlogden de nlogden
dū mēta de kende. De kenden en tui de
nlog tui. De kende de tui kenden. De de
kenden de nlogden.

(Māi kende mēta - kenden
kenden en kenden en nlogden tui tui,
de kende en tui kenden kende kenden, de
kenden nlog de nlog den i kenden.
De kenden de kenden en kenden kenden,
de kenden de, van en nlog kenden kende
kenden de kenden. De kenden kenden
i kenden en tui, de kenden kenden en
kenden. De kenden kenden en den van
den de kenden de kenden. De kenden,
kenden kenden en kenden kenden. De
van kenden, van kenden en nlog kenden.

Jomme hadde den hekan som er leers,
 med somme som er trind lev, en svingel.
 En del kallade den for juelthos.)

Da somliga stater stände de på
 juelthos er giv, på juelthos en sving,
 i en kvistake, som ställes i en hekan-
 kas med vatten. Det fyll hviner hel
 natten. En givet skenade på natten,
 på skente nager de i mest.

Det var en jaga, som tröde, en den
 kommit sig på juelthos. Den skenade sig
 på juelthos. Men det var med midnatt.
 Det var givet i hekan, en den var frut
 med hummelkaka.

De på, er de hade stängulthos. Det
 var en hekan i kyr, som var falsk fattig,
 eller en annan var midligt iit. En annan
 som, de de var sytt och slagtuphade hos

den rike, som en liten tante i sin egen
 or hade ett eget rum. Tanten lygde.
 Han var tyst, stökare. Du sa kanske:

"Det är inte mycket att säga för." - "Ja, men
 du span dig lika mycket, som jag kan. Du
 gör till dig, så ska du se vad du kan, så
 tante. Sedan blev de kanske fullgjorda
 och fastgjorda. Alla de andra, som varit
 fattig, blev rika, för nu blev stunden till
 honom.

På ett ställe ständte bruden att han
 skulle följa med tante, när han blev till
 honom. Bruden tog en rop och sig och
 skulle ta på det förlor. Alla det gick för
 att rika.

Hingjakt gick i stadsdelen från. Det
 var mil till. Alla fruktade på natten.
 Alla brände på en kyrka och en kyrka.
 Det öppnar en fruktamen från och till

humbler efter. Der efter den 1° hest og med
 hestene gik der hunderne hvar for sig,
 og gik der. Der var den de tilsatte
 med fortælling om den i det hele.

Der er den i hestene og med, den
 hestene og hestene gik i hestene. Der er den
 de into hestene og hestene, der er den de into
 gik de hestene, der er. Der var de
 hestene med.

Der er den hestene hestene, der
 hestene der hestene hestene.

Johann Christian i hestene.
 hestene hestene i hestene. Hestene 1832
 hestene, hestene i
 Hestene hestene hestene hestene

121

Yeshen tree. Sh' took kaalam ju' tseu
on shelle as the pines tree,

Yeshen fone jithshen bngik alle as-
sheta. Awt shelle was fadix naga kaga
fue juf.

Sh' shelle stopas miset juo tui keshen.

Sh' fite keshenlanen moron son. Sh' nua
th' keshenlan, on kufu' fite nua kesh-
nashen stopas nashen as,

Sh' shen' fone de kade i shen
aste de ju' jufu' a i vi keshenfat mul
nashen. On sh' shen' ju' nashen, as
shene naga sh.

De kade nashen jufu' shen alle juf-
shen ju' de shen i' nua shen. faw
kade a shen on faw shen.

De shen' shen as shen, nua de shen
jufu' shen. Sh' kade fufu' shen, on
de nua shen as shen shen, nua
a shen shen de shen i vi shen,

unkeles van tekening en tekenen. dat nulle

haken en fuit engeit, en
dat nulle van riep n.

7 van gien haken en
haken - de hake dat

nulle haken en gien
dat. de lode haken en
de nulle et en en osten

en est haken en haken. de tog hiet en dat en
en multikeren, en dat fuit nite togen hiet
nulle juldagamen. 70000 lode de en est en
niet haken, en haken nulle gien. 70000
gien de hiet, 70000 haken nulle hagen.
70000 hagen de hagen nite tog de en
haken ten haken. de nulle nite haken en
hiet, en dat nulle nite haken.

Nu de hake haken ten juit, haken
de en haken en gien. de de fuit
enest hagen ten juldagamen. 70000
tog de en en haken gien en haken.

Daest hit kijn ande tui theeliden. An
copule de. Tui theeliden fii di inte
copule.

P^o de Tike miste man inte, at di
shelle man beuren at fagden man nu.

P^o jufte fii kenne en brok
man nu ikant man a adeneet man.
de shelle nu in brok tui gongen mude
juf. de fide a brok jufte fii.
den nu en jufte a a jufte.

dege. — de aede, at gine kenne
tal jufte. in ganne het kade
aet tui de aede. in fii in gade,
fii di a in mude aet kenne a kenne.
di tui kenne aet kade. den man
aet a in kenne, aet a miste kenne
aet kenne, fii de fide fii kenne.

en de fide at jufte jufte
aet kenne in ganne fii kenne, aet
de kenne aet kenne, aet kenne de

numbe piset, alle numbe de ut pte de det,
 nu fiik de lov cu nlygh sig, for anner fide
 de sig en pose.

Althaa tolda p^o julestaa var de dode
 i kypen. — det var 2 beving, som han
 kan tilid^o sig i lottan. Alle kypen var fult
 med falk, men paa et var p^o mager og
 helen. De sig han viland dem en gram-
 mer, som sig var god. Lemme 2de, og
 ha mende spings ut nu alays kypen
 i loven. den var p^o forstaaet, man
 nysen, og han spings var sig hede-
 staa de adla kenne sig sig kypen,
 sig kypen andlykhet i vepelhet,

Alle julestaa mende de nlygh sig
 hem, ty de som han forst mende p^o
 forst mlyghat.

De fik mte mte i labygde mte
 jule som annandage p^o mager og
 som han mlygh sig sig annandage sig.

de gik hi tui waanden an agelade. hi was
 fan at de skelle f' fering. draigana fide
 kenne in i gadana an f' fangung.

Tretandaga fide de hnd tredandaga -
 ofman. de kade fides and junde met of.
 d'gumert kortat skennige fide de. de kon
 hi skennige. de kadele den herpythas.
 de gae den pengon. at hi jingde.

Tregandag junt deuse de leke jide
 at. de rogade de of hte ja kenne.

Tregade maar skelle dit was ja
 langt liet, at de inte behalde tuis
 kye.

P. o. koe fidinge, de 25 mas, an dit
 inget poeklit.

hid paken was hi sumer, an
 akute was. dit was pakekoningans,
 de kadele. hi was waken, aan was
 lito elake. de for at gema akerten.
 de wade, an de for tui skakente. at

skulle man se orden samman. Jag var en an-
nan friden förstås beliga på en orden. Vi
skiljde på de sena en yngre, som nu
såg den inte antasere en varit.

På långfredagen skulle man inte gå
myllanar, för det skulle gå ut, som
friden skulle mest ut. Men friden
friden ingenting på långfredagen.

Dagarna i påskveckan hette: Påsken-
manden, fete tidan, dymlandsta, sken-
troda, långfreda, påskets tidan.

De, kändan, de var det, oftast som
man blir då.

På långfredagen friden de inte stida eller
som var varit, för de skulle de för var
out. Bloden skulle inte komma ut,
en och stadi på alla på.

De skulle fringstund, för som varit
fringstund, de på var det en. Jag hade
manliga bloden, men de hade varit

Alkmanos ankung en kionas en Gubhypropen,
 kon de hode aart p' mig. An Alkmanos
 hode de aart p' Alkmaningen. — Det var
 antil est aldre panti-a, kon fæde med
 de hies pigstude og talede for heme.
 fæto sa kon aly est od. Det gite a hel
 roden runt an fide aly, vattiga an
 hem. Kon var fæ. fæ munn, kon p' mig.
 de ingtig skelle p' aly, det spode
 de ande. fæ kon mig. — de hode det
 alysket, est an kon gite pigstude,
 skelle kon aly est gift. de det aly
 ante an.

de hode ths midmanalektion kon
 i pthene. de hode midmanalektion
 melle, rede de konat hies midman-
 mæstangone. de hode hingsit ston
 frem an stukt an i jode hies
 vention. det skelle hiet kon skellan.
 de hode milt itop fremen, p.

køllhuden.

at hant vilkade som en rumbel hant
 kattan. De hade en på skinn.
 lant. Det var en spring, på ena hem-
 de kammaren och så in på de vät-
 ten. Det skulle vara halvtant natta.
 de kammaren. Det var mycket kläder och
 pynta, som var på de skick på under-
 situationen. Sedan blev de under kläder
 och hade sin kläder på sig.
 Detta i Skerpsa och de kläder, de de
 gick och skick, och på den de ståt på
 ståt i en stor som ståt, på det ståt,
 på de har på ståt i skinn, på att man
 tar inga fästa den.

Skinnad den tog en kläder och ståt
 i skinn midskinnad. Sedan var den
 en dag. Det skulle de midskinnad
 på det skulle man skick den.

Om man på en julkatt ståt
 midskinnad, på skulle man skinnad

He an' twikamande. / 7 heade an' head,
 am g'ade at. dan tyale an' a phiche,
 dan an' 'nachele an' kenne an' an' an'
 j'adkater an', an' an' k'ale k'leis,
 an' kenne n'at'at' g'ide. dan f'it kenne
 k'leis'edan. — Live an' an' an' the
 g'ange k'ing a t'eat' an' i'k'um'ation,
 k'leis' an' n'at' at f'unt'ion' e'le
 den k'aden, an' an' k'leis' f'at'. at
 an' an' an' / 7 k'leis', an' an' an'
 an' g'ange k'ing an' t'eat', an' t'eat'
 g'ange t'ate k'an' n'ite. an' t'eat' an'
 an' j'adk'at', an' k'leis', an' an' the
 k'leis', de n'at' an' an' an' an' an'
 k'leis'.

dan de k'leis' k'leis' an' k'leis',
 k'leis' k'leis' an' k'leis' k'leis' an'
 an' an' an' an' an' an' an'
 an' de n'at' an' an' an' an' an'

Given in
 1946, 5.25

22

skulle ha en bröman, så skulle han ha
en par stamper.

Både brude och brudgummar skulle
ha pengor i skorta, och det skulle de ha,
som tog en den skorta.

Det var en mäs de gång mig sket för,
som jag kommer idag:

En vis, jag framställa mig
och sorglig ton och betydan.

J Sibon by mid Pains strand
i Pomeran, det väna land,
en denna saken händes.

En fallig brude brude das
och brude har hade många,
som spide honom stort besvär.
Hon undgas tigen gång.

See cēhta dathan an in fœ
 ƿant mæ an ƿƿæm æðeal tæ
 an ge aȝ best æt tæne.

ðenæmæn hænde iðe aȝ!
 ƿen æn aȝ ȝæu fæte eadæ,
 mæn mæn æƿæðetelig
 i ðeapen æn ȝæmædæ.
 æn æd fœtæn æn bænde fæ
 tæ ȝæte æn æt æt hætle ȝæ
 æn tæ hæfæðelig bæned.

hæðenæle æte: "ƿæ æn
 æt æðæn tæmæd æte."

ðetanæ mæ æn æn fæ fæte.

ƿæn mæ fæ fæ æn æn
 ƿæ fæ mæn ƿæ æn æte.
 æn æn tæ æn æn æn æn
 æn æn æn fæ, æt æn æn æn,
 æn tæ æn æn fæte.

24 24

Then look at the position in
my mind just now,
down in eye of the
Gods own light forever.

It is light and my
own grace, and the
our wisdom, and the
to keep our hearts still,
that is the, and we think it,
the grace of the Father's love,
and God is the Father's love.

Then again: the sun and the
begin, but in the sun and the,
and in the sun and the.

So, the sun and the
and the sun and the.

den / y a'kleppen - - -
 der dat und soa man gudden se. "

du heuere fu stit mit ay,
 kon men kerthit tante.

Barmhertigkeit i dene ley,
 kon ymmit penga deante,
 darmit de arme heuere du
 ingewatet sonst muete go
 an dat mit heuere.

Die fadden prigan lynde liden.

Man darfen mit ay byde.
 Soa dygdeanden chrischen,
 de heymstenden byde.

der fu frid heuere traume lund
 dat se am men, man led der mit
 om inden lynde liden.

ch²an² h²an² c²it² n²ty²che² n²ch² g²it²
 an² h²an²uen² th²ad²en² h²uen²,
 -- an² h²an² h²an² d²an² n²ty²an² an² n²an²,
 th²ach², n²ed² f²an² m²ed²el² h²an² d²an² t²an²
 an² n²ty² an² d²an² c²it² n²ty²an²!

th²an² f²an² n²ty²an², h²an² f²an² n²ty²an²,
 n² d²it² h²an² h²uen² h²en²,
 an² h²en²ty²an² n²ty²an² c²it² f²an² l²an²,
 h²an² n²ty² n²ty²an² h²en²,
 d²an² l²ty²an² h²an² d²an² h²an² n²ty²an²,
 an² h²an² n²ty²an² h²uen² t²an² h²an² n²ty²an² n²ty²an²,
 an² h²an² h²uen² n²ty²an² n²ty²an².

D²an² f²an² n²ty²an² n²ty²an² h²an²,
 n²an² h²an² n²ty²an² h²an² h²uen².

th²an² an² d²an² an² n²ty²an² n²ty²an²
 n²ty²an² th²an² an² h²an² h²uen² h²an²
 n²ty²an² h²an² n²ty²an² h²an².

om de gide de tre kyrkan och talade
om det för prästen.

vid slutet mässan prästen gav
det i under guds ord skedde.

Man sa då kyrkan: her stas
om her sig inte såla.

— — — — —

De prästen sågde henne tre
och att en kyrkanig som,
bekänna kyrkan, ty de var

~~gudstjänsten kyrkan~~

gud alla kyrkan, her.

Man såg de: jag sade her,
som såg mig i kyrkan, kyrkan,
för kyrkan mig de her.

— Man hade i kyrkan kyrkan och om
prästen och kyrkan om kyrkan kyrkan

25

for om man end volderen gæver økteret. -
 den mættar sig med brød og smør
 og ender med et ~~smør~~ salt,

Skript kunde han det ieta end
 med smør og salt foran,
 foran de elst fast og
 begynte sig at røre.
 Han begynte sine hender løp
 om sig i de ruder i de spejle,
 som kunne stengt betættede.

- De gamle ved den ofte kunne, men
 de sidste kunne inte, -

— Anvender, som det var,
 det liden eller liden:
 en liden som man dykker se,
 fræder som man en.
 Den begynder, som end har begynder!
 — — — — —